

цое і надто серйозна, він тепер робить Галичнин по-вий докір. В ч. 254 „Діла“ пише сей вчений про основане Поляками в „Лондоні“ Чикаго інформаційного бюро, а відтак запитує імпертигенко: А щоби Українці зробили? Ніхто не мав би нічо проти сего як би п. Жеребко се питає не поганив до себе самого. Але зі статі виходить, що він під сим „ми“ розуміє себе і гал. Україну. П. Жеребко на снуд хоче випанзувати на одного з чільних передових оди-ниць нашого загалу, бо се йому згрібіне до нізнійшої канадо-американської реклами. І в сій цілі він і по-іхав „на студії“ до Галичнин. Се можна йому про-етити, та годі дарувати імпертигенції молокоосою, що левви вирвав ся зі шкільної лавки а вже важить ся вигукувати на ціле галичнє громадянство, як би Бог зна, який авторі-тет, в надії, що реклама п. Демидчука буде для него оборонним щитом.

Імпертигенція сего дже-ка, не має нині вже гра-ниць і можна лиш дивува-тись, що Галиччани єї тер-пять. Бо і яким правом джек, що служив що року иній англійській партії, може робити докори сим виснаженим, виводаним робітникам, що сидять по-духа в довгах, жертвуючи останній сотик на грома-дянські цілі, за те, що во-ни не основали інфор-маційного бюро прим. для Англичів, в якім би году-вали гостей ситими вечера-ми, як се він описує? Як може робити такі докори чоловік, що маючи нагоду інформувати Америку про-культурне житє нашого на-роду тому, що уміє ан-глійську мову і мав досе-пу до канад. часописів, не зробив в сїм напрямі хочісенько, не постарав-ся навіть о поданє коро-ненької нотатки про Укра-їнців в американській еп-иклопедії. А протинно орнестував ся нагодою аби виснажити своїх земляків об-винути болотом у крайно-ворожій нам віннігеській „Фрі Пресс“. — Як таку-ролю мало б співняти се інформаційне бюро, то-краще обійде ся без него.

Бо п. Жеребко очевидно рефлектує на „джаб“ у сїм бюрі. Та нехай вже дово-ляєсь одним „джабом“ у „Фрі Пресс“.

Потрібно

Українського-Англійсько-го учителя до школи Pine River H. 1354. Дієтрик-иєто руский. Школа пів-милі від міста і пошти. На-ука була попередно усього 6 кісяців. Науку можна роз-почати сейчас. Платня \$50 місячно і вище. Наука бу-де тривати через цілий рік.

Інтересуючі зволить зго-лошувати ся на сей пониз-ший адрес:
Geor. Krawczuk, sec. treas.
P. O. Pine River Man.
(14—19)

Вісти з Канади.

Консерватисти побідили

При доповняючих вибо-рах, які відбули ся в су-боту в окрузі Ванкувер до провінціального пар-ляменту, вишов В. В. Фос-тер кандидат партії кон-сервативної. Консерватист дістав 467 голосів, ліберал-Гамільтон 265, а „безпартій-ний“ Мавде 24 голоси.

Телефони приносять зиск провінції.

Урядовий звіт з доходів і розходів, які принесли те-лефони в провінції Мані-тобі за жовтень, представ-ляє ся слідуєчо: Загально-го доходу за місяць жо-втеня було \$151.813.26; ро-зходу \$93.161.18. Чистий отже дохід за місяць жо-втеня виносить 46,652.08 до-лярів. — Загального дохо-ду за останніх п'ять мі-сяців принесли телефони 1.555.076.45 Розходу за той-час було \$968.359.65. Чис-того отже доходу за остан-ніх п'ять місяців було 454.716 долярів і 80 цен-тів.

Доповняючі вибори в McDonald

В суботу 13-го грудня відбудуть ся доповняючі вибори до домініального парламенту в Оттаві. Ру-сини сего округу за-пекняють, що ані один ру-ський голос не впаде на кандидата ліберального, бо всі як один, будуть го-лосувати на п. Моррісона, кандидата партії консерва-тивної, який був послом до-тепер і в останніх вибо-рах був вибраний більно-стю около 800 голосів.

На 15 літ в'язниці.

Стефан Чик, який в по-чи 11 новембра в білці за-бив Дмитра Бруса, вістав в четвєр минушого тиж-ня засуджений на 15 літ-тяжкої в'язниці. Мати і се-стра Чика, які були при-сутні на розправі в суді, коли почули вирок, поча-ли так плакати і заводити, що їх випроваджено з су-дової сали. Сам Чик, по-чувши вирок схилившись на лавку, плакав як ди-тина. Судія Прендеркаст висказав ся, що Чик має ще щасте, що йому не до-казано морду, за який чека-ла-б його певно кар'є смер-ти.

Позір!

В неділю дня 14-го гру-дня відбудуть ся загальні пропандові збори членів Укр. Народного Дому у Вінніпегу. О год. 7.30 ве-чером, в галі п. В. Хлопа-на.

Між иньшим буде обго-ворювати ся справу кола-довання на Народний Дім, як рівнож будуть роздава-ти шери тим котрі ще не дієти.

Просьте ся о численну участь.

Комітет.

На хорого письменника

М. Павлика зложив п. Д. Парагевський на руки п. Косовича \$2.50
Гроші вислано в прина-лежне місце.

п. КАРМАНСКИЙ.

ТИМЧАСОВІ ДОПОВНЕННЯ ДО МАЛПЯЧОГО ЗЕРКАЛА.

Видане I.

(Листи з Канади і про Канаду до „Канади“)

„Український Голос“ має час...

Він має час... Він знає, що хто уміє висказати, сей уміє заребувати. Так і сим разом, коли манітобське пра-вительство хотіло зробити пробу, чи може числти на Українців, чи має продовжати політику пошраря ку-льтурних потреб неанглійських націй, чи оглядали ся за иним союзником, а тим сямим на нас начхати і нігі слідами „ліберальної“ Альберти, коли рішала ся будучина нашого народу, коли мала через вибір мі-ністра Монтега побілити ідею двомовних шкіл, або ідею асиміляції всіх неанглійських націй — і тепер сей надзвичайно дипломатичний „Укр. Голос“, мав час. Вибори були за кілька днів, а він все ще дожидав. Дожидав, хто дасть більше.

Чудова автохарактеристика п. Жеребка.

„Тепер він еще боїть ся власної тіни, — мінєє своє обличє як хамелеон, бо духом він ще паншизья-ник“. — Так характеризує канад. Бі-ей, незабутній борєць за визволенє народу з англійського ярма, своїх земляків в Галичині. Чи можна придумати для п. Бі-ейа кращу назву, як ся, яку, він сам найшов для себе? Хамелеон..... Чудово!

Тільки треба побоюватись, що Галичина на хаме-леонетві п. Бі-ейа пізнаєть ся, а тоді п. професорови Укр. Тов. Педагогічного у Львові може урвати ся „джаб“, один із сих многих, якими його доли неба-гословила і обєснає із усіх боків — від консерватів і лібералів і безпартійних і вкінці галицьких націона-лів.

Напишіть що з історії....

Так мене вчить якийсь пудик з неярні Гикавого, дорікаючи мені, що я замість писати історичні студії так як Гикавий, узяв ся до критики тутешнього, спеці-ального віннігеського сьмітника. — А скажіть ко ви, щирій Українче, жадний пізнання рідної історії, де то ви були, як я зривав груди серед снєкоті у Вінніпе-гу і говорив до порожних лавок цілий місяць? Чи по-казав ся тоді хоч один „ліберал“ боляк а цікавості? Ні, ви ждали в готелях; аж я покажу ся сюди по-викладах, бо для вас було цікавіше, кілько склямок-виноу я пива, чим се, що діялось на Україні тоді, коли ще „лібералів“ вона не знала. Для вас цїк з малдами цікавіший, чим рідна історія або література — і тому я для вас постарав ся о малничий цїрк. Ви ще невдоволені? Та, чим же вас вдоводити? Не вдовольте вас викладами з рідної історії і літератури, не могу вас вдоволити малничим цїрком — що-ж мо-жу вам дати більше? Долярів не маю; нехай вже хто-другий про вас подбає. А історії також для вас не-думаю писати. Ви вже маєте свого історика; куди ме-ні з ним рівнятись? Се, бачите, історик вже кана-дійського хову, а звісно, що усе що канадійське, да-леко краще від краєвого. Се потвердить вам навіть вєгrevільський лїянтант і голд-майстер Пітер.

Оттака собі розмова.

— Як ся маєте?
— Дай Боже єго тисяч... Що у вас чувати, п. Дем-кович?
— А нічо; бачите, при ведлі читая газети. Обра-зуюсь, тее...
— А..... се гарно, що при вашій тяжкій праці не забуваєте про свої духові потреби.
Які там духові потреби. Між нами кажучи, наша журналістика тільки гасить духа.
— Що вам Бог дав!
— Ну, не вірите? дивіть сами. Ось вам „найпосту-повійша“ українська газета „Укр. Голос“ і пише сей, якого патріоти вислали до старого краю, аби вивчив ся на премієра Манітоби, Мг. Бі-ей.

— Напримір.....

— Читайте! Ганить галицьких студентів за те, що вони в поті чола здобувають знанє, аби бути заборол-ом проти польського походу на Русь і радить їм ки-нути книжку і іти слідами паничів з Канади, викор-млених потом нашого робітника, та прати „футбал“. Та не лишень їм, але і старим робітникам велить ки-дати роботу і ставати в ряди борців на забавовій пло-щи, бо лиш сям способом позбудуть ся песимізму і за-будуть про се, що Ляхи добирають ся до їх сємей шкїри.

— Що-ж ви могли надїятись більше від п. Бі-ей?

— Але-ж се обурюєче!

— Та-ж він прецінь мусїв чимось пописати ся в Галичині; а чим міг заїмповувати? Грю в мяч. Бо він лиш се знає.

— Так нехай не критикує ідейних лїянтів.
Нехай не кидає Галиччанам в очі їх песимізм, бо його тупоумна голова ніколи не зрозуміє, з яких жерел сей песимізм випливає. Нехай не пускає тумана, що „футбал нас відродить, як відродив Кана-ду. Нехай не деморалізує галицької ідеї вої месиджи, яка знає стораз краще свої обєдїяні, чим лїянтант, як, вихованний між англійськими патріотами, в спор-тах вбила в собі всяке почутє сусїдствє і обєд-зку. Студенти, яких він хоче відтягнути від „мє-жкї „футболом“ викликає і прїятелі і сїрїтї, мучи-є ся по тюрмах за свій обєртний люд, перекопав го-лодївко, тратив кар'єру, пропав і гроші і боротїбі. А що зробили канад. студенти? Величав ся як па-рубки капіталістів і підчас робітничих страйків інли-ратувати мільонєрів, здобували собі славу сїрїтї, сї-єв. Їх цїле образование кінчить ся в „У. М. С. А.“ і їх профєї єрїбні чаркї і щити за скаканє, біганє і „сальтамортале“. — Я признаю, Канада має здоро-вих людей, але тільки здорових нерєбів. Де є кана-д. література, штука, наука? Все кінчить ся в „мувінг-пїкчєре“. Де є робітниця, не почує ао-радуєть ся по приватних народних вєстїтунках? Є лиш пасєні влєстїтєлі мїлєнєвських компанїї. Де па-тріотичне жїноцтво, де ідейні хабїрєбї, що наста-вляють груди на бєтєтє в оборонї прав и підчас виборів? де ідейні агїтатори, по термїтїтє до крї-мїналах, відтягаючи мужиків від виборєчї прїєдїє-єтї? Тут студенти є лиш платини агїтєрї при виборах.

— Ну, ви може переборщуєте, пане.

— Берони Боже! Говорю се, що знаю. Я в Канаді не нинїшний, а дещо бачив і знаю — хоч я не вчив ся у високих школах і єсьм тільки фармером.

— Може ви і правду кажете. Та потїну нас сям-що п. Бі-ей в Галичині не буде мати успїху зі сво-ім „футбалевиєм“ євангєлієм. Там студенти втру-єть йому носа швидко. А щоби вас перекопати, то скажу, вам, що у львівськїм органї гїмназіалїстє мо-лодїжкї „Життє“ зараз в першїй числї була статя, що обурюєсь на паничів, які єнуєкають ся цїлїми по-полуднями сянками в парку, коли їх батьки возять сянками „клицї“ з лїса, калїчать конї себе, здобу-вають сєред тяжкої праці сухоти і лихавицю, аби їх сини-паничики мали за що купити собі єаночки до спорту.

Отже не ірїтуєть ся і числїть ва здоровїй розум-нашої громади, а особливо молодїжкї, до якої підкра-дає ся канад. вовк.

(Дольше буде.)

С. В. КОЗА

НОТАР КРАЄВИЙ — КОМІСАР УРЯДОВИЙ
посїдає 10-літню практику в справах криміналь-них і цивільних в Старім Краю і в Канаді.
В усіх справах удавайтєсь на адрес:
663 MAIN Str. — першїй поверх.
Phone: Main 4886 і 4979 Winnipeg, Man.

CANADIAN PACIFIC
to
EUROPE

Знижена ціна
ДО КРАЮ
3 Прості Лінії Кораблів 3
до Liverpool, London і Trieste
Шифкарти у всіх агентів
J. S. Carter, General Agent.
210 PORTAGE AVE. WINNIPEG.

Замовляюча картка на „Канаду“.

Ruthenian Publ. Co. Ltd. 261 FORT Str. Winnipeg, Canada.	
Пропи о вислаку мені „Канади“ починши від.....	
Імє.....	
Адреса.....	
Почта.....	